

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 8 mars 2017
Nr. ref.:RK 1047/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI103/15

Parashtrues

Skender Vitia

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, Pml. nr. 88/2015, të 29 prillit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Skender Vitia nga Hajvalia (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme Pml. nr. 88/2015, të 29 prillit 2015, me të cilin ishte refuzuar si e papranueshme kérkesa e tij për mbrojtje të ligjshmërisë të parashtruar kundër Aktgjykimit PKR. nr. 1045/2013 të Gjykatës Themelore në Prishtinë të 10 dhjetorit 2014 dhe Aktgjykimit PAKR. nr. 33/2015, të Gjykatës së Apelit në Prishtinë, të 26 shkurtit 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Pml. nr. 88/2015, të 29 prillit 2015 dhe pretendimi i parashtruesit të kérkesës se është shkelur e drejta e tij e garantuar me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës.

Baza juridike

4. Kérkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), në lidhje me nenin 22 [Procedimi i kérkesës] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji), si dhe rregullin 29 [Parashtrimi i kérkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës.

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 29 korrik 2015, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Të njëjtën ditë, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës dhe i dërgoi një kopje të kérkesës Gjykatës Supreme.
7. Më 19 gusht 2015, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu gjyqtar rapportues dhe Kolegin shqyrtaues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 17 janar 2017, Kolegji shqyrtaues shqyrtoi reportin e gjyqtarit rapportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

9. Më 10 dhjetor 2014, Gjykata Themelore në Prishtinë, me Aktgjykimin PKR. nr. 1045/13, e shpalli parashtruesin e kérkesës fajtor për kryerjen e veprës penale “Marrja e ryshfetit” në pajtim me nenin 343 (3) të Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPK) dhe e dënoi atë me gjobë në shumën prej 500, 00 euro.
10. Gjykata Themelore konstatoi se të gjitha provat konfirmuan se parashtruesi i kérkesës, në mënyrë që të përfitojë financiarisht, kishte kérkuar dhe kishte marrë ryshfet shumën prej 10 (dhjetë) euro.

11. Kundër këtij Aktgjykimi, parashtruesi i kërkuesës parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit në Prishtinë, duke propozuar që “*për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të KPPK-së, shkeljes së Ligjit Penal, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, vendimit mbi dënimin*”, Gjykata e Apelit duhet ta “*ndryshojë aktgjykimin e ankimuar, ta lirojë të akuzuarin nga akuza apo ta prishë aktgjykimin dhe ta kthejë rastin në rigjykim dhe rishqyrtim.*”
12. Më 26 shkurt 2015, Gjykata e Apelit me Aktgjykimin PAKR. nr. 33/15, vendosi që ta miratojë pjesërisht ankesën e parashtruesit, duke e ndryshuar Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë, duke zëvendësuar dënimin me gjobë me dënim me burgim (kështu që nëse dënimini me gjobë zëvendësohet me dënim me burgim, një ditë burgim llogaritet 20 € të gjobës).
13. Gjykata e Apelit arsyetoi, *inter alia*, se “*gjykata e shkallës së parë, në arsyetimin e aktgjykimit, ka dhënë arsyen për secilën pikë të aktgjykimit duke e paraqitur plotësisht dhe qartë këtë me fakte dhe se pse i konsideron ato të konfirmuara.*”
14. Gjykata e Apelit më tej konstatoi se “*pretendimet e të akuzuarit se gjykata e shkallës së parë në mënyrë jo të plotë dhe të gabuar ka vërtetuar gjendjen faktike janë pretendime të pa bazuara, sepse sipas gjendjes së kësaj gjykate gjykata e shkallës së parë në mënyrë të plotë dhe të drejtë ka vërtetuar gjendjen faktike.*”
15. Në një datë të pacaktuar, mbrojtësi i parashtruesit të kërkuesës e parashtroi kërkuesën për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme.
16. Me parashtresën KMLP. II. nr. 67/2015, të 24 marsit 2015, Prokurori i Shtetit propozoi që kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë të refuzohet si e pabazuar.
17. Më 29 prill 2015, Gjykata Supreme e refuzoi kërkuesën për mbrojtje të ligjshmërisë si të papranueshme, duke arsyetuar se “*Në rastin konkret, kërkuesën për mbrojtjen e ligjshmërisë e ka ushtruar avokati O.H. nga Prishtina, ndërsa autorizimi me shkrim apo me gojë nga i dënuari nuk ekziston në shkresat e çështjes.*”
18. Gjykata Supreme konkludoi se “*Për arsyet e cekura më lart, kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë u hedh si e papranueshme [...].*”

Pretendimet e parashtruesit të kërkuesës

19. Parashtruesi i kërkuesës pretendon, *inter alia*, se “*është marr vendimi mbi dënimin mbi bazën vetëm të deklaratës së të dëmtuarit, E. L., ndërsa nuk është argumentuar me asnje provë materiale se i kam marr 10 (dhjetë) Euro nga ai.*”
20. Ai më tej pretendon se “*është shkelur dispozita e nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] i Kushtetutës sepse gjykata nuk ka kërkuar të caktohet me provë materiale [krimin] se vërtetë i kam marr 10 (dhjetë) Euro nga E.L.*”

21. Parashtruesi kérkon nga Gjykata “*të anulohen të gjitha vendimet e mëparshme dhe çështja të rigjykohet duke eliminue shkeljet e duke respektuar të drejtat e garantuara me Kushtetutë, përkatësisht nenin 31.*”

Pranueshmëria e kérkesës

22. Gjykata duhet së pari të shqyrtojë nëse parashtruesi i kérkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

23. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113 [Juridiksiioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

24. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh se: “*Parashtruesi i kérkesës ka për detyrë që në kérkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.*”

25. Gjykata më tej merr parasysh rregullin 36 (1) (d) [Kriteret e pranueshmërisë] dhe rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kérkesë nëse:

(...)

(d) kérkesa nuk arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kérkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

(...)

(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese.”

26. Sa i përket rastit konkret, Gjykata vëren se parashtruesi kérkoi që t'i mbrojë të drejtat e tij në Gjykatën Themelore në Prishtinë, si dhe në Gjykatën e Apelit dhe parashtroi kérkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme.

27. Në Aktgjykimin e 29 prillit 2015, Gjykata Supreme theksoi që “[...] Në rastin konkret, kérkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë e ka ushtruar avokati O. H. nga Prishtina, ndërsa autorizimi me shkrim apo me gojë nga i dënuari [parashtruesi i kérkesës] nuk ekziston në shkresat e çështjes. Për arsyet e cekura më lart, kérkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë u hedh si e papranueshme [...].”

28. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës është i pakënaqur me rezultatin e procedurave në gjykatat e rregullta, në veçanti aktgjykimet e Gjykatës Themelore në Prishtinë dhe të Gjykatës së Apelit, për shkak se ai ankohet për vlerësimin e provave dhe vërtetimin e fakteve nga ana e këtyre gjykatave.
29. Në këtë drejtim, Gjykata konsideron se pretendimet e parashtruesit të përmendura në kërkesë ngrenë çështje të ligjshmërisë, të cilat bien në domenin dhe në prerogativën e gjykatave të rregullta.
30. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e faktit ose të ligjit që pretendohet tëjenë bërë nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave apo zbatimit të ligjit (ligjshmërisë), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria).
31. Gjykata Kushtetuese rikujton se nuk është gjykatë e gjetjes së fakteve dhe se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike është juridikSION i plotë i gjykatave të rregullta, ndërsa roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat e garantuara me Kushtetutë dhe instrumentet e tjera ligjore dhe, prandaj, nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (Shih rastin *Akdivar kundër Turqisë*, GJEDNJ, kërkesa nr. 21893/93, Aktgjyki i 16 shtatorit 1996, para. 65, po ashtu, *mutatis mutandis*, shih rastin KI86/11, parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
32. Në rastin konkret, Gjykata konsideron se parashtruesit të kërkesës i është mundësuar zhvillimi i procedurës bazuar në parimin e kontradiktoritetit; se ai kishte mundësi që të nxjerrë argumente dhe dëshmi që ai i konsideronte relevante për rastin e tij dhe të kontestojë argumentet dhe dëshmitë e paraqitura kundër tij; se të gjitha argumentet dhe dëshmitë që ishin relevante për zgjidhjen e rastit të tij janë dëgjuar e shqyrtaur drejt nga gjykatat; dhe se arsyet faktike e ligjore ndaj vendimit të goditur ishin shtruar hollësisht. Rrjedhimisht, rezulton se procedurat, shikuar në tërësinë e tyre, ishin të drejta (Shih rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, [DHM], aplikacioni nr. 30544/96, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 29).
33. Për më tepër, Gjykata vëren se nuk ka asgjë në kërkesën e tanishme që do të sugjeronte se provat janë marrë në mënyrë të paligjshme ose në kundërshtim me dispozitat përkatëse kushtetuese.
34. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk i ka mbështetur me prova pretendimet e tij për shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të njeriut të garantuara me Kushtetutë, sepse faktet e paraqitura nga ai në asnjë mënyrë nuk tregojnë që gjykatat e rregullta ia kanë mohuar atij të drejtën e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, siç pretendohet nga ai.

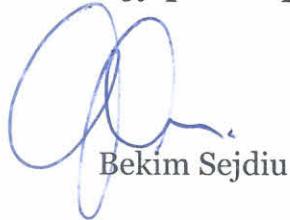
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenit 48 të Ligjit dhe të rregullave 36 (2) (d) dhe 36 (2) (b) si dhe 56 të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 17 janar 2017, njëzëri

VENDOS

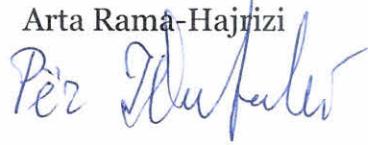
- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari rapportues

Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

